

دریچه

حرکت با جریان اکسیژن در بدن
 پروژه بعدی ترنس مالیک اعلام شد

همدلی | کیت بلانشتت بازیگر و ترنس مالیک کارگردان در یک پروژه جدید به نام «وولور» یا «Evolver» همکار شده‌اند که به‌عنوان یک تجربه واقعیت مجازی اینتراکتیوو پر از موسیقی توصیف شده و قرار است در جشنواره فیلم تریپیکا به نمایش گذاشته شود. به نقل از ورایتی، این پروژه توسط هنرمندانی از بریتانیا، فرانسه و آمریکا تولید شده و مخاطب را درون بدن انسان می‌برد. مخاطب می‌تواند با جریان اکسیژن در بدن انسان حرکت کند و در نهایت به یک سلول زنده برسد. خالقان آن قصد دارند این پروژه واقعیت مجازی را گسترش دهند تا بتوانند در مقیاس بزرگ‌تر آن را در فستیوال‌ها و موزه‌های سراسر جهان به نمایش بگذارند و تا سقف ۱۰۰ نفر هم‌زمان از آن استفاده کنند. مالیک و بلانشتت به‌عنوان تهیه‌کننده اجرایی در پروژه حضور دارند و با دواود آر. برسمن تهیه‌کننده کارکشته هالیوودی همکاری می‌کنند. برسمن و مالیک نخستین همکاری خود را سال ۱۹۷۳ در فیلم «هن‌های لم‌بزخ» تجربه کردند که اولین فیلم ساخت مالیک بود. جانی گرین‌وود نوازنده گیتار گروه ردیوهد مسئولیت تولید موسیقی اورجینال این فیلم را بر عهده داشته است. او قبلاً هم تجربه کار در فیلم‌های مشهوری از جمله «رشته خیال» و «خون به پا خواهد شد» با نقش آفرینی دنیل دی. لوییس را در کارنامه‌اش داشته است. تمام جنبه‌های این پروژه با پشتیبانی داده‌های پزشکی و اسکن‌های علمی واقعی از بدن انسان ساخته شده است. پروژه چند شریک و مشاور علمی هم داشته است. علاوه بر تهیه‌کنندگی، بلانشتت مسئولیت روایت این تجربه را هم بر عهده داشته تا به آن عمق عرفانی بیشتری بدهد. او روایت پروژه را در فاز مدیتیشن آغاز می‌کند که طی آن یک شعر خوانده می‌شود و در ادامه او مخاطب را هدایت می‌کند تا بتواند با حرکت کلمز موجی از تنفس، با بدن خود و طبیعت ارتباط بیشتری برقرار کند. بلانشتت در این مورد گفت: صداگذاری این پروژه خیلی در مورد ساختن یک شخصیت نبود، بلکه درباره خلق یک محیط با وضعیت ذهنی بود. من نهنتها با جلوه‌های بصری جذاب بلکه با اشعار و متن پروژه خیلی ارتباط برقرار کردم.

امیر اصلانو؛ کارگردان مستند «پیرمرد و خواننده»: اگر کسی به دنبال اصلاح نیاشد، اتفاق خوبی رخ نمی‌دهد

همدلی | امیر اصلانو کارگردان مستند «پیرمرد و خواننده» مطرح کرد که این فیلم روایتگر تلاش‌های یک پیرمرد در دل خرابه‌های جنگ مسوره، برای راهاندازی یک موزه ماشین است. کارگردان مستند «پیرمرد و خواننده» هم‌زمان با عرضه اینترنتی این مستند در گفت‌وگو با خبرنگار مهر، درباره آن توضیح داد: این فیلم درباره پیرمردی است که در خرابه‌های شهر حلب در کشور سوریه زندگی می‌کند و یک کلکسیون ماشین دارد. او تلاش دارد در خرابه‌های این شهر جنگ‌زده، زندگی خود را از نو بسازد. او تأکید کرد: آنچه در این فیلم به‌صورت ویژه مدنظر بود و تلاش کردیم در این مستند به آن بپردازیم، بحث امید به زندگی است. سعی کردم از طریق زندگی این پیرمرد، این امید را به تصویر بکشم و به همین دلیل هم سراغ بخش سیاه جنگ رفتم. تلاشم این بود تا بیشتر بخش انسانی این داستان را به‌صورت بکشم و به این سوال بپردازم که یک آدم چگونه می‌تواند در نمانده‌ترین حالت و در بدترین شرایط، همچنان امید به زندگی داشته باشد، بتواند خودش را پیدا کند و زندگی‌اش را از نو بسازد. اصلانو درباره تأثیر جنگ بر زندگی آدم‌های ساکن حلب و تفکیک میان زندگی روزمره این کاراکتر با سیاهی‌های باقی‌مانده از جنگ توضیح داد: این تفکیک را من به‌عنوان مستندساز به‌وجود نیاردم بلکه انتخابی از سوی کاراکتر فیلم است. اوست که تلاش کرده است راه خود را از فضای سیاهی‌های باقی‌مانده از جنگ جدا کند. هرچند برخی تأثیرات اجتناب‌ناپذیر است اما او تا جای ممکن تلاش کرده است در این شرایط موفق باشد و به زدگی خود سلام بدهد. او تأکید کرد: جنگ در‌حضورت پدیده قشنگی نیست و زندگی را از بین نمی‌برد. راه این پیرمرد هم از جایی از سیاهی‌های جنگ جدا می‌شود که تصمیم می‌گیرد آنچه را از دست‌داده است، مجدد بازسازی کند. این آدم یک کلکسیون ماشین داشته که در جنگ از بین رفته است. از طرفی یک مجموعه بزرگ تولید لوآزم‌آرایی هم داشته که آن هم در جنگ از بین رفته است. او اما تلاش می‌کند در طول مدت‌زمانی که به زندگی بازگشته است، این دو بخش بزرگ از دست‌رفته‌ از زندگی‌اش را بازسازی کند. این مستندساز درباره تلاش‌های کاراکتر اصلی فیلمش برای بازگشت به زندگی توضیح داد: این آدم تلاش می‌کند باار دیگر تولید لوآزم‌آرایی را از سر بگیرد، قطعات ماشین‌ها را هم گردآوری می‌کند و با رنگ‌آمیزی آن‌ها تلاش می‌کند کلکسیون خود را مجدداً احیا کند. او تلاش دارد موزه‌ای را از ماشین‌های باقی‌مانده در شهر خودش راهاندازی کند. اصلانو درباره مهم‌ترین ویژگی‌های این کاراکتر هم گفت: اینکه یک آدم با بسن بالای ۸۰سال که به‌ظاهر زمان زیادی تا پایان زندگی ندارد، احساس می‌کند زمان بسیاری باقی‌مانده و برای ادامه زندگی‌اش تلاش می‌کند تا همه‌چیز را از نو بسازد، روزی خود من بسیار جذب بود. او در پایان درباره تعارض وضعیت این کاراکتر با فضای جنگ‌زده شهرش گفت: تعارضی میان این دو وجود ندارد و وقتی در جامعه‌ای همه همین‌گونه فکر کنند، قطعاً همه به سمت اصلاح پیش می‌روند و شروع می‌کنند همه‌چیز را از نو بسازند. اما وقتی در جامعه‌ای مانند ما، هیچ‌کس قصد اصلاح ندانسته باشد و هر کس به فکر شخص خودش باشد، قطعاً اتفاق خوبی برای این جامعه رخ نخواهد داد.

فرهنگ وهنر

نگاهی به سریال «باغی» به کارگردانی محمد کارت که چهار قسمتش منتشر شده است

تصویری باورپذیر از عشق جنوب شهری

همدلی | **علی نامجو**: اولین بار محمد کارت را در سی و هشتمین دوره جشنواره فیلم فجر دیدم؛ بعد از اکران فیلمش در سینما رسانه که آن سال در پردیس سینمایی ملت برگزار می‌شد.

«شنای پروانه» نخستین فیلم بلند داستانی کارگردان جوان شیرازی بود که نامش پیشتر به خاطر مستندهای پرسروصدایش در جشنواره فجر، سینما حقیقت، جشن فیلم کوتاه ایران، جشن بزرگ سینمای ایران، جشنواره سینمای جوان ایران وو… بر سر زبان اهل سینما افتاده بود.

«چه خسور»، «بختک»، «خون‌مردگی»، «آوانتاژ» و «سمفونی مرگ» از آثار قبلی این کارگردان جوان است که جایزه‌های مختلفی را برای او به دنبال داشته‌اند. کارت با «شنای پروانه» نشان داد که نه‌فقط در سینمای مستند و فیلم کوتاه حرف‌های زیادی برای گفتن دارد که می‌تواند کارگردانی بزرگ در سینمای ایران هم باشد.

«شنای پروانه» در گیشه و اکران آنلاین هم توانست به موفقیت قابل‌توجهی دست پیدا کند و کارت و او به اصلاح به‌ه کارگردانی بدل کرد که با وجود نگاه جدی اجتماعی در آثارش به‌ویژه توجه به جغرافیای معروف به پایین‌شهر می‌تواند آثار پرفروشی هم بسازد و ایسن ویژگی او را چهارراهی جذاب برای تهیه‌کنندگان و سرمایه‌گذاران نشان بدهد. در گام بعدی این کارگردان جوان به سراغ شبکه نمایش خانگی رفت، بسا اثری به نام «باغی» که برداشتی از زمان «سالتو» به نویسندگی مهدی افروزمنش؛ روزنامه‌نگار باسابقه بود.

تا این لحظه چهار قسمت از سریال «باغی» منتشر شده و باز هم کارت نشان داده که می‌تواند استانداردها را جابه‌جا کند. هرچند می‌شود از آخرین ساخته‌های او هم اشکال‌های گرفت اما «باغی» کارت در مقایسه با دیگر آثار منتشرشده در بستر نمایش خانگی واقعا یک سر و گردن بالاتر است.

این سریال هر پنجشنبه هشت صبح، در

فیلمو منتشر می‌شود و بازیگران به نامی همچون پارسا پیروزفر، علی شادمان، طناز طباطبایی، امیر جعفری، فرهاد اصلانی، (با حضور افتخاری) و نیکی کریمی در آن به نقش آفرینی پرداخته‌اند.

آبان عسکری، مهدی حسینی‌نیا، مه‌لقا باقری، عباس جمشیدی‌فر، جواد خواجوی، ناھید مسلمی، امیرضا دلاوری، بهرام ابراهیمی، نادر شهسواری، هادی دیباجی، (با معرفی) الیکا ناصری، محمد صابری، توفیق حیدری، سامان مهکویه، افشین حسن‌لو، حسن همتی، شهاب کرلو، محمد مطهری‌پور، سعید شریف، عباس ایمانی، علی محمد حساس‌فر، یگانه سعیدی، لادن زاوه‌وند، هوشنگ قوالمو، صفر محمدی، امیر مقیمی، مانده تقوایی، مهرداد خانی، نیلوفر شھری و…از دیگر بازیگران این

سریال «باغی» زمان «سالتو» هم پر فروش شد اما عوامل این اثر پیش‌ازاین نامی از زمان «سالتو» در معرفی سریالشان نیاورده بودند اما فشار برخی از روزنامه‌نگاران در الزام تیم سازنده به نام بردن از این اثر در نهایت سبب شد در تیتراژ «باغی» نام «سالتو»ی افروزمنش هم بیاید. حالا هم اعلام شده «باغی» در لیست پر فروش‌ترین کتاب‌های فیلم‌نامه باغی را پدرام پورامیری، حسین دوسرایی و محمد کارت با نگاهی آزاد به این زمان به نگارش درآوردند. جالب است بدانید که همین تیم نویسندگان هم تجربه نگارش فیلم‌نامه فیلم «شنای پروانه» را در کارنامه خود دارند؛ اثری که بارها مورد تمجید منتقدان قرار گرفته و در بخش شبکه نمایش خانگی هم رگوردهای بسیاری را به نام خود ثبت کرده است.

مدیر فیلم‌برداری باغی سامان لطفیان است و دستیار اول او هم هومن خلیلی، تدوین این سریال را اسماعیل عزیزاده بر عهده دارد، هنوز شناسنامه ندارد. درگیری او برای به

حجت اشترری طراح صحنه است، محمد کارت طراحی لباس را انجام داده، سعید زند مدیر صبارداری این اثر است، چالشی تولید باغی مسعود زمانی است و جانشین او میلاد مولازاده. آهنگسازی این سریال را هم آهنگساز نامدار این روزها در سینما انجام داده است؛ امداد افشار، طراحی و ترکیب صدای باغی کار آرش قاسمی است و با صدای حسن گرمش محسن دارسنج.

سکانس تلایی قسمت اول «باغی» و البته سکانس‌هایی در قسمت‌های بعد با همراهی قطعه شهیر «مرا ببوس» با آهنگسازی استاد روشاد مجید وفادار و با صدای حسن گلنراقی لحظاتی عجیب‌وغریب را پیش روی مخاطب قرار می‌دهد و بعید است کسی این صحنه‌ها را ببیند و اشک از چشمانش جاری نشود؛ در «باغی» محمد کارت هم همچون «شنای پروانه» او و البته مستندها و فیلم‌های کوتاه داستانی‌اش خبری از عشق‌های سانسیمائیل مثلا بالای شهری در روزگار غربیسی که داریم در آن نفس می‌کنیم، نیست؛ کارت بدون ترس از اینکه مورد قضاوت گروه‌ها و فرقه‌های تندرو از این‌سو و آن‌سو قرار بگیرد تصویر کاملی از یک عشق پایین‌شهری را جلوی چشمان همه ما قرار می‌دهد؛ در این تصویر خبری از هده‌های عجیب و گران‌قیمت دوست‌پسرها و دوست‌دخترها به هم نیست؛ یک دختر و پسر جوان به معنای واقعی کلمه عاشق هم شده‌اند؛ از آن عشق‌هایی که نوجوانان شهرستانی و پایین‌شهر نشین در پایتخت تجربه‌اش را باید داشته باشند.

خانواده دختر و خانواده پسر تا همین چند سال قبل با هم در یک محله زندگی کرده‌اند اما پدر و مادر دختر نوجوان تصمیم می‌گیرند او و برادرش در محله‌ای بالاتر زندگی کنند تا شاید سرنوشتشان در مقایسه با بچه‌های آن محله دچار تغییر شود. دختر اما دلباخته «جاوید» است؛ پسری که باوجودآنکه به ایام جوانی دارد سلام می‌کند، هنوز شناسنامه ندارد. درگیری او برای به

رویداد

به‌یانه‌های صنعتی صنایع‌دستی و در فرهنگستان هنر **پیشکشوتان هنرهای سنتی و صنایع‌دستی تجلیل می‌شوند**

همدلی | روز جهانی صنایع‌دستی بهانه‌ای برای پاسداشت و بزرگداشت هنر و هنرمندان ایران‌زمین است و فرهنگستان هنر با برگزاری نمایشگاه، کارگاه همراه با مراسمی با عنوان «کلک خیال‌انگیز» این روز را گرامی دارد. این مراسم با سخنرانی اصحاب فرهنگ و هنر روز ۲۲خرداد آغاز و نیز در آن مراسم از ۱۰ نفر از هنرمندان پیشکسوت تجلیل خواهد شد. همچنین برگزاری نمایشگاه و کارگاه صنایع‌دستی و هنرهای سنتی از دیگر برنلمه‌های جنبی این مراسم است که تا ۲۵خرداد ادامه خواهد داشت. نمایشگاه «کلک خیال‌انگیز» نیز هم‌زمان با این مراسم در مؤسسه فرهنگی هنری صبا برپا می‌شود. در این نمایشگاه حدود ۵۰ناتر از آثار هنرمندان پژوهشکده هنرهای سنتی در حوزه قلم‌زنی، خاتم‌کاری، منبت و معرق، سازه‌های سنتی، سفال، میناکاری، گچ‌بری و نگارگری به نمایش گذاشته می‌شود. همچنین در حاشیه این نمایشگاه، کارگاه‌های آموزشی با حضور هنرمندان برجسته پژوهشکده هنرهای سنتی از تاریخ ۲۲خرداد در رواق هنر فرهنگستان هنر برقرار خواهد بود. در این کارگاه‌ها علاقه‌مندان بانومنه‌سازی سفالگری روی چرخ، قلم‌زنی عکسی، منبت، مینای خله‌بندی، هنر لاک‌کاری (پایه ماشه و نقاشی زیر لاک)، خاتم‌کاری، سازه‌سازی سنتی و گچ‌بری آشنا خواهند شد. آیین مراسم روز جهانی صنایع‌دستی‌روز ۲۲خرداد بر گزار می‌شود.نمایشگاه و کارگاه «کلک خیال‌انگیز» نیز از ۲۲ تا ۲۵خرداد برپا خواهد بود. علاقه‌مندان برای شرکت در این برنامه می‌توانند به نشانی خیابان ولیعصر، پایین‌تر از چهارراه طالقانی، شماره ۱۵۵۲ مراجعه‌کنند.

با حضور تعدادی از هنرمندان «شطحات» حامد ثابت رومانیی شد

همدلی | آیین رومانی از آلبوم «شطحات» اثر حامد ثابت که به تهیه‌کنندگی احسان رسول‌الف توسط نشر نوفه منتشر شده با حضور محمدرضا اصلانی، محمد پورویزی، علی احمدی‌فر، سنار اورکی، فردین خلعتری، آریا عظیمی‌نژاد، هادی ثابت، حامی حقیقی، کیوان میرهادی، رضا فرهادی، کاوه میرحسینی، شهرام صارمی، نیما روشن، سهراب خسروی، ابراهیم ایرج‌زاده، سینا صدقی، شروین عباسی، آسو کپزادی بر گزار شد. در ابتدای مراسم، حامد ثابت به مخاطبان آلبوم توصیه کرد که قطعات آلبوم را با صدای بلند (شبیبه و همان‌تازه با صدای خود پیاپی) بشنوند؛ چراکه ظرفیت‌های صوتی موجود در آن، با صدای بلند مشخص و شنیده می‌شود. او پس از قدردانی از همکاری و همراهی احسان رسول‌الف، در پایان صحبت‌های کوتاهش، از احمدرضا اسماعیل‌زاده، آهنگساز و نوازنده تازه درگذشته یاد کرد و گفت در این سال‌ها که مشغول کار روی شطحات بودم، خیلی با احمدرضا دراین‌باره حرف زدم و متأسفم که احمدرضا اینجا نیست. محمد پورویزی، منتقد هنری، نویسنده و فیلم‌ساز نیز در این مراسم با اشاره به اینکه رسالت موسیقی بالاتر از بستری برای لذت رساندن مخاطب و آن را مسیری برای تعمق و تفکر است، توضیح داد: تجربه تازه حامد ثابت، ما را به لایه‌های معنایی دیگری می‌برد و فضایی برای فکر کردن ایجاد می‌کند. این قطعات موسیقی از پس تجربه‌ای فرادی و متکی بر خاطرات شخصی شکل گرفته است.انگار که قطعات «شطحات»، از منظر ظاهر و تجربه فردی به تاریخ نگاه می‌کنند قطعات این آلبوم برای پیاپی تنظیم شده‌اند، اما هم‌زمان از موسیقی ایرانی وام گرفته‌اند. درواقع این قطعات، استمرار موسیقی مان و سنتز موجود را که در طول تاریخ با آن مواجه بودیم، نمی‌پذیرند.

علی احمدی‌فر، آهنگساز، کارشناس و مدرس موسیقی، نیز در ادامه مراسم ضمن اشاره به بحران آهنگسازی گفت در دهه‌های قبل در ایران، در مبدوم موسیقی مشکل نوازنده و اجرا داشته‌اند اما امروز، حادقل درباره سازه‌ای متداول و شناخته‌شده با محدودیت آلبوم نوازنده، رویور نیوسنتیز؛ آنچه محدودیت و مشکل ایجاد کرده، وجود و حضور آهنگساز و تفکر جدید در موسیقی است. بحران دومی که می‌توان به آن اشاره داشت سردرگمی جریان موسیقی ایران است. این‌که درست و دقیق نمی‌دانیم آلبوم موسیقی مدرن اروپا هستیم یا موسیقی ایرانی؟ یا اساساً آیا باید ادامه‌روی جریانی در گذشته بود؟ احمدی‌فر در بخش بعدی سخنرانی‌اش با ارائه‌ی تعریفی از آهنگسازی ایرانی بیان کرد: به اعتقاد من «شطحات» یک اثر مؤلف است. آهنگسازی ایرانی، یعنی کمپوزسیون مؤلف و روایتی بادها از موسیقی یک ناحیه و ترکیبی متضاد از اجزای آن. شرایطی که می‌توان برای آلبوم شطحیان نیز به کار برد که با موسیقی ایرانی نسبت دارد. این مدرس موسیقی، با بیان این نکته که آلبوم حامد ثابت تلفیقی از تکنیک‌های موسیقی کلاسیک و مدرن و میراث‌دار تاریخ موسیقی ایران با اتکا به تجربه و تاریخ است، ادامه داد: «آلبوم «شطحات» مانند اثرانگشت مؤلف است. البته این انگشت، به کالبدی متصل است که میراث تاریخ است و زنتیک گذشتگان را در خود به یادگار دارد. در «شطحات» میراث موسیقی ایران و عوامل متضاد، یکجا گرد هم آمده، اما کمپوزسیون آن منحصربه‌فرد است. در این اثر آهنگساز معاصر، به تاریخ معاصر به چشم تجربه نگاه کرده و بدون جانبداری از منش و ایسم تاریخی، تکنیک آن را فرا گرفته و عناصر تألیفی خود را در آن ظاهر کرده است. «شطحات»، تاریخی به قدمت تاریخ موسیقی ایران دارد و تکنیک‌های معاصر و مدرن و کلاسیک را یکجا در خودش جا داده است.»

در این شرایط هستند به شرطی که قیمت عوامل اصلی تعیین‌کننده از جمله هزینه سالن‌ها، اقامت گاه‌ها و پروازها نیز مدیریت‌شده یا لاقل ـ برای فعالیت‌های فرهنگی و هنری با سوبسیدی یا قیمت عادلانه‌تری حساب شوند. باید گفت که یغماگران فرهنگی کشور به اسب خود نعل وارونه زده‌اند و ذهن بسیاری را به بیراهه برده‌اند. شرایطی که کلاف مشکلات موجود در فرآیند تولید، بازاریابی و فروش محصولات موسیقی در ایران را پیچیده‌تر کرده و منجر به کاهش حمایت‌ها در حوزه فعالیت‌های موسیقایی کشور به‌ویژه موسیقی پاپ شده است. این را هم بگویم که ما قطعاً قائل به رعایت ضوابط قانونی و نظارت‌های مرتبط با آن هستیم، اما چه‌بتر که چنین شرایطی با «حمایت و توسعه» همراه باشد نه با افزایش شدید هزینه‌های تولید از جمله اجاره سالن و موارد دیگر که وابسته به بخش عمومی است. این نقصان در حوزه صدور مجوزها هم هست، شرایطی که منجر به اعمال محدودیت‌هایی در حوزه صدور مجوز شده، درحالی‌که «تسهیل در صدور مجوزهای قانونی» مکرراً به نقل از مسئولان مطرح‌شده اما گویی در عرصه فرهنگ و هنر به دست فراموشی سپرده‌شده است. به هر ترتیب ای‌کاش شرایطی فراهم شود که وزیر محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی طی روزهای پیش رو بسا برگزاری مجموعه نشست‌های هدفمند با اصحاب فرهنگ و هنر نسبت به مرتفع کردن چالش‌های پیش روی موسیقی و افزایش حمایت‌های دولتی در ایسن زمینه اقدامات مؤثری را انجام دهد تا تهیه‌کنندگان و تولیدکنندگان موسیقی بتوانند با شرایط آسوده‌تر و مناسب‌تری که قطعاً کاهش هزینه‌های مرتبط با برگزاری کنسرت‌ها را بلیت گرفته تا دیگر موارد جزوی از آن است، فعالیت‌های مثبتی را در جهت حمایت از مخاطبان موسیقی انجام دهند.

اقامت و پروازها، تبلیغات، تجهیزات فنی و کاهش قدرت خرید مردم، خیل مشتاقان اقتصاد هنر و فرهنگ را دوباره با چالش شدیدی مواجه کرده است. به‌طوری‌که در برخی از موارد متأسفانه به‌اشتباه آثار هنری سالم موسیقی فاخر به‌ویژه پاپ، نماد ترویج فرهنگ غربی نام‌گذاری می‌شود که پیرو آن هزارگاهی در صدور مجوزها محدودیت‌هایی مضاعف اعمال می‌شود. آنچه اکنون می‌توان با مدیران محترمی که در حوزه‌های عالی تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری در میان گذاشت، طرح چند پرسش است. اینکه آیا می‌دانید با کاهش یا سخت‌گیری در تولید محصولات هنری به‌ویژه موسیقی پاپ، چه محصولاتی جایگزین آن در سبد تقاضای نوجوانان و جوانان می‌شود؟

آیا آمارهای جدید آسب‌های اجتماعی ناشی از فشارهای روحی و روانی و کمبود نشاط و شادایی در کشور را دیده‌اید؟ آیا اگر کنسرت‌های سالم عمدتاً خانوادگی کنسل شود، سفرهای خارجی برای کنسرت‌های دیگران و به‌تبع خروج ارز و به اعتقاد من شادایی‌های کاذب و دورهمی‌های ناسالم و حتی مصرف روان‌گردان‌ها جایگزین آن نمی‌شود؟ به‌طور حتم اصحاب هنر اولین مخالفان افزایش قیمت‌ها